



ภาวะทั่วไปของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในประเทศไทย

ลักษณะและประโยชน์ของไม้วีเนียร์

ไม้วีเนียร์ คือ แผ่นไม้บาง ๆ ที่แปรสภาพมาจากไม้ซุง มีความหนาไม่เกิน 5 มิลลิเมตร ไม้วีเนียร์มีลายไม้ธรรมชาติแบ่งออกได้หลายระดับตามความสวยงาม

ไม้วีเนียร์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมไม้อัด อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ อุตสาหกรรมก่อสร้าง การตกแต่งภายในและตกแต่งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทำด้วยไม้ เช่น ปะแน้ววีเนียร์กับผิวหน้าของไม้อัดเพื่อความสวยงาม ปะแน้ววีเนียร์เข้ากันหลาย ๆ ชั้นให้ได้ความหนาตามที่ต้องการเพื่ออัดโค้งทำชิ้นส่วนของเครื่องเฟอร์นิเจอร์ ปะติคชิปบอร์ดทำประตูหน้าต่าง ฝาผนังกันห้อง เพื่อความแข็งแรงคงทนไม่ให้ไม้อื่นหดตัวและบวม นอกจากนั้นยังมีการนำแผ่นวีเนียร์ซึ่งปะติคผิวหน้าไม้อัดแล้วมาใช้ในการทำตู้โทรทัศน์ วิทยุ และชิ้นส่วนของเครื่องดนตรีอีกด้วย ไม้วีเนียร์ทำให้เฟอร์นิเจอร์ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนภายในอาคาร บ้านเรือนเพิ่มความสวยงาม สะดุดตา และความทนทาน จึงเป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย

วัตถุดิบที่ใช้

การผลิตแผ่นวีเนียร์ในประเทศไทยนิยมใช้ไม้สักเป็นส่วนใหญ่ นอกจากไม้สักแล้ว ยังใช้ไม้อื่น ๆ อีกหลายชนิด เช่น ไม้กระยาเลย ประดู่ ชิงชัน จำปา เป็นต้น ในต่างประเทศที่นิยมใช้คือ ไม้โอ๊ก (Oak) วอลนัท (Walnut) แอช (Ash) มะฮอกกานี (Mahogany) โรสวู้ด (Rosewood)

¹ ุ Yearbook of Industrial Statistics, 1978 United Nation

ผู้ผลิตแผ่นวีเนียร์ในประเทศไทยซื้อวัตถุดิบในประเทศจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้และโรงเลื่อยทั่วไป ถ้าซื้อจากองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ของขนส่งเอง แต่ถ้าซื้อจากโรงเลื่อยจะส่งถึงโรงงานราคาวัตถุดิบจึงรวมค่าขนส่งด้วย

ไม้ซุงสัก	ราคาประมาณ	6,000 - 14,000 บาทต่อลูกบาศก์เมตร
ไม้ซุงกระยาเลย	"	1,200 - 1,500 "

ราคาวัตถุดิบขึ้นอยู่กับคุณภาพของเนื้อไม้ และปกติซื้อด้วยเงินสด การผลิตแผ่นวีเนียร์มีการสูญเสียประมาณร้อยละ 50-60 หรืออีกนัยหนึ่ง การผลิตแผ่นวีเนียร์ 1 ลูกบาศก์เมตรต้องใช้ไม้ซุง 2 ลูกบาศก์เมตร ไม้ซุงที่สูญเสียจากการผลิตแผ่นวีเนียร์อาจนำไปใช้ทำลังหรือทำพื้น

ปัจจุบันไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมีปริมาณน้อยลงและคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร เนื่องจากรัฐบาลจำกัดปริมาณการตัดไม้เพื่อสงวนเนื้อที่ป่าไม้ของประเทศ และไม้ซุงที่มีคุณภาพสูงพอที่จะนำมาผลิตแผ่นวีเนียร์ได้ก็มีเพียงประมาณร้อยละ 15-20 ของไม้ซุงสักทั้งหมดที่ตัดในประเทศเท่านั้น ขณะที่บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น ทำให้ต้องแข่งขันกันซื้อวัตถุดิบมาป้อนโรงงาน นอกจากนี้การที่น้ำมันมีราคาสูงขึ้น เป็นผลให้ค่าขนส่งวัตถุดิบสูงขึ้นด้วย ราคาวัตถุดิบจึงมีแนวโน้มสูงขึ้นมาก ผู้ผลิตจึงจำเป็นต้องอาศัยวัตถุดิบจากต่างประเทศมากขึ้น ทอนซุงส่วนใหญ่นำเข้ามาจากประเทศมา ลาว มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

วิธีการผลิตไม้วีเนียร์

คัดเลือกไม้ซุงแล้วนำเข้าเครื่องตัดเปิดปีกไม้ ความยาวตามขนาดที่ต้องการ ปกติประมาณ 3.5 - 4 เมตร นำไปทรมหรืออบในอุณหภูมิ 80-120 องศาเซลเซียส

ประมาณ 60-72 ชั่วโมง เพื่อให้ไม้อ่อนตัวและให้ความชื้นของเนื้อไม้อยู่ในช่วง 30-40 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำไม้ซึ่งคงกลาวไปปอกหรือฝานให้ออกมาเป็นแผ่นไม้บาง ๆ เรียกว่า แผ่นไม้วีเนียร์ จากนั้นนำแผ่นไม้วีเนียร์ไปอบในอุณหภูมิ 160 - 180 องศาเซลเซียส ให้เหลือความชื้นของเนื้อไม้อยู่ในช่วง 8 - 14 เปอร์เซ็นต์ แล้วนำแผ่นวีเนียร์เข้า เครื่องจักรม้ออกให้เรียบเสมอกัน จากนั้นนำแผ่นวีเนียร์หลาย ๆ แผ่นมาเย็บต่อกันควย คายกาวให้ไคชนากกว้างยาวที่ทองการ แล้วจึงจักเกรคของแผ่นไม้วีเนียร์ตามมาครฐาน ที่แต่ละโรงงานกำหนด ระยะเวลาและอุณหภูมิที่ใช้ในการต้มไม้อุ่นขึ้นอยู่กับชนิดของเนื้อไม้ ซึ่งมีความแข็งอ่อนแตกต่างกัน ไม้เนื้อแข็งใช้เวลาานและอุณหภูมิสูงกว่าไม้เนื้ออ่อน สำหรับความหนาบางของแผ่นวีเนียร์นั้น สามารถกำหนดได้โดยการปรับระดับคมมีคของ เครื่องจักรที่ใช้ในการปอกหรือฝาน

ความเป็นมาของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

สำหรับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์หมายถึง หน่วยธุรกิจต่าง ๆ ที่ผลิตแผ่นไม้วีเนียร์ทุกชนิด ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จำนวน 10 บริษัท ทุกบริษัทได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1
 หน่วยธุรกิจนอกอุตสาหกรรมไม้เนื้อแข็ง (ปี 2523)

ลำดับ ที่	ชื่อบริษัท	วันเปิด ดำเนินการ	กำลังการผลิต		ทุนจดทะเบียน			สินทรัพย์ ทั้งหมด (๑,๐๐๐บาท)	จำนวน* คนงาน	
			(ลูกบาศก์เมตร)		ชาวไทย %	ชาวต่างประเทศ				
			เตมที่*	ผลผลิต*		%	สัญชาติ			เงินลงทุน (๑,๐๐๐บาท)
1.	บริษัทไทยชิปบอร์ด จำกัด Thai Chip Board Co., Ltd. สนง. 315 ทึกอากเนย์ประกันภัย ชั้น 12 ถนนสีลม เขตบางรัก, กรุงเทพฯ รง. จ.สมุทรปราการ	7 กย.2514	12,000	1,000	99.4	0.6	เยอรมัน	40,000	135,590	230
2.	บริษัททองชานวีเนียร์ จำกัด Longsan Veneer Co., Ltd. สนง. 848-850 ถนนพระราม4 เขตปทุมวัน, กรุงเทพฯ รง. จ.พระนครศรีอยุธยา	1 กย.2515	8,750	500	51	49	อิตาลี	17,000	68,245	120

ลำดับ ที่	ชื่อบริษัท	วันเปิด ดำเนินการ	กำลังการผลิต		ชาวไทย %	ทุนจดทะเบียน		เงินลงทุน (1,000บาท)	สินทรัพย์ ทั้งหมด (1,000 บาท)	จำนวน คนงาน
			(ลูกบาศก์เมตร)			ชาวต่างประเทศ				
			เตมที่	ผลผลิต		%	สัญชาติ			
3.	บริษัทไทยอุตสาหกรรมไม้เนียร์จำกัด Thai Veneer Industry Co., Ltd. สนง. 1079 ซอยสนามกีฬา 2 ถนนเจริญนคร, เขตคลองสาน กรุงเทพฯ รง. กรุงเทพฯ	13 มี.ย.2516	2,400	300	100	-	-	15,900	36,973	51
4.	บริษัทแฟนซีเนียร์คอร์ปอเรชันจำกัด Fancy Veneer Corporation สนง. 6/1 หมู่ 1 ซอยอุดมสุข ถนนสุขุมวิท 103, เขตพระโขนง กรุงเทพฯ รง. กรุงเทพฯ	14 กพ.2518	6,000	450	60	40	ไต้หวัน	12,000	25,769	65
5.	บริษัทกรุงเทพไม้บางจำกัด Bangkok Veneer Co., Ltd. สนง. 86 หมู่ 2 ถนนสุขสวัสดิ์ ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอเมือง, จ.สมุทรปราการ รง. จ.สมุทรปราการ	19 มี.ย.2518	6,000	500	100	-	-	10,000	46,983	108

ลำดับ ที่	ชื่อบริษัท	วันเปิด ดำเนินการ	กำลังการผลิต		ชาวไทย %	ทุนจดทะเบียน		เงินลงทุน (1,000บาท)	สินทรัพย์ ทั้งหมด (1,000 บาท)	จำนวน คนงาน
			(ลูกบาศก์เมตร)			ชาวต่างประเทศ				
			เต็มที่	ผลผลิต		%	สัญชาติ			
6.	บริษัทพรอมพันวีเนียร์ จำกัด Promphan Veneer Co., Ltd. สนง. 637 ถนนลาดพร้าว เขตบางเขน, กรุงเทพฯ รง. จ.พระนครหรืออยุธยา	5 พย.2518	12,000	250	100	-	-	45,000	43,812	64
7.	บริษัทไทยทีควูดวีเนียร์ จำกัด Thai Teak Wood Veneer Co., Ltd. สนง. 426/16 ถนนสีพระยา เขตบางรัก, กรุงเทพฯ รง. จ.นนทบุรี	14 กย.2519	7,500	3,200	100	-	-	42,500	142,044	210
8.	บริษัทพรชัยวีเนียร์และพลาญุก จำกัด Porn Chai Veneer and Plywood Co., Ltd. สนง. 128 ซอยปราโมทย์ แขวงสุรวงศ์, เขตบางรัก กรุงเทพฯ รง. จ.สมุทรปราการ	9. พย.2520	3,000	500	62	38	ฮ่องกง	10,000	15,430	101

ลำดับ ที่	ชื่อบริษัท	วันเปิด ดำเนินการ	กำลังการผลิต		ทุนจดทะเบียน			สินทรัพย์ ทั้งหมด (1,000บาท)	จำนวน คนงาน	
			(ลูกบาศก์เมตร)		ชาวไทย %	ชาวต่างประเทศ				เงินลงทุน (1,000บาท)
			เตมที่	ผลผลิต		%	สัญชาติ			
9.	บริษัทอุตสาหกรรมไม้ เนียร์ จำกัด Veneer Industry Co., Ltd. สนง. 135-141 ถนนประชาชื่น สาย 1 แขวงบางซื่อ, เขตจตุจักร กรุงเทพฯ รง. จ.ปทุมธานี	3 กย.2522	2,100	300	100	-	-	7,500	9,710	53
10.	บริษัทไทยเอเชียอินดัสทรี จำกัด Thai Asia Industry Co., Ltd. สนง. 9/9 ถนนนนทบุรี 1 ตำบลบางกะลา อำเภอนนทบุรี จ. นนทบุรี รง. จ. นนทบุรี	19 พย.2522	9,600	4,000	100	-	-	39,000	118,830	220
	รวม		69,350	11,000	-	-	-	238,900	643,386	1,222

ที่มา : ปรับปรุงจากตารางแสดงรายละเอียดหน่วยธุรกิจ ในอุตสาหกรรมไม้ เนียร์ ของส่วนวางแผน, สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

* ตัวเลขประมาณได้จากการสอบถาม

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีขึ้นในประเทศไทยมาแล้วประมาณ 10 ปี บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์บริษัทแรกที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน คือ บริษัทไทยซินบอร์ด จำกัด ตั้งโรงงานอยู่ที่จังหวัดสมุทรปราการ เปิดดำเนินการเมื่อ พ.ศ. 2514 ต่อมาจนถึงปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นอีก 9 บริษัท เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยประมาณปีละ 1 บริษัท ยกเว้นปี พ.ศ. 2517 และปี พ.ศ. 2518 เปิดดำเนินการถึง 3 บริษัท และปี พ.ศ. 2522 เปิดดำเนินการ 2 บริษัท

เงินทุนในการก่อตั้งกิจการของแต่ละบริษัทต่ำสุด 10 ล้านบาท สูงสุด 45 ล้านบาท อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จัดว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ทองใช้เงินลงทุนสูง (Capital Intensive Industry) โดยเฉพาะการลงทุนในเครื่องจักรและสินค้าคงคลัง รวมทั้งไม้ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญ ก็จะได้เห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2523 สินทรัพย์ทั้งหมดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีจำนวนรวมถึง 643.4 ล้านบาท ลงทุนจากเงินทุนจดทะเบียน 238.9 ล้านบาท จากกำไรสะสม 20.3 ล้านบาท และจากการกู้ยืม 384.2 ล้านบาท เงินทุนจดทะเบียนของบริษัทที่มีชาวต่างประเทศร่วมด้วย เช่น ชาวจีน อิตาลี เยอรมัน มีเล็กน้อย รวมไม่ถึงร้อยละ 3 ของเงินทุนจดทะเบียนทั้งหมด จึงนับได้ว่าอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เป็นของคนไทย

จำนวนคนงานของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต่ำสุด 51 คน สูงสุด 230 คน ปี พ.ศ. 2523 มีการว่างงานประมาณ 1,222 คน

ผลผลิตของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2523 เท่ากับ 11,000 ลูกบาศก์เมตร ขณะที่กำลังการผลิต 69,350 ลูกบาศก์เมตร แสดงว่ามีการลงทุนในเครื่องจักรในอัตราสูง

ภาวะการตลาด

ภาวะการตลาดของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์อาศัยอยู่ในประเภทตลาดผู้ขายน้อย (Oligopoly) ได้ เนื่องจากในปัจจุบันมีหน่วยธุรกิจที่อยู่ในอุตสาหกรรมนี้เพียง 10 บริษัท การตั้งราคาและส่งเสริมการขายของบริษัทหนึ่งจะมีผลกระทบต่อบริษัทอื่น ๆ เช่น ถ้าบริษัทหนึ่งลดราคาไม้วีเนียร์ที่นำออกจำหน่าย บริษัทอื่น ๆ จะลดราคาตาม ทำให้มีการขายที่ราคากันเอง

แผ่นไม้วีเนียร์เป็นสินค้าอุตสาหกรรม (Industrial Goods) หมายถึง จะนำไปใช้ในการผลิตสินค้าอื่น ๆ อีกต่อหนึ่ง จำหน่ายให้กับผู้ผลิตไม้อัด เฟอร์นิเจอร์ เครื่องตกแต่งภายในอาคาร เช่น บานประตู หน้าต่าง เป็นต้น

ไม้วีเนียร์แตกต่างกันในเรื่องลวดลายเนื้อไม้ ความหนา และสีของไม้ ผู้ผลิตจึงต้องคัดเลือกวัตถุดิบหลายคุณภาพนำมาผลิตไม้วีเนียร์เพื่อสนองความต้องการของแต่ละตลาด บริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์แต่ละบริษัทแบ่งเกรดของไม้วีเนียร์ไม่เหมือนกัน แต่โดยทั่วไปอาจแบ่งออกได้เป็น 3 เกรด คือ

เกรด 1 คุณภาพสูง แผ่นวีเนียร์มีลายไม้เด่นชัด เข้มแน่น (Log-form) สีสวย ไม้มีตำหนิ

เกรด 2 คุณภาพปานกลาง แผ่นวีเนียร์อาจมีจุดดำบ้าง ลายไม้ไม่เด่นชัด สีคล้ำ

เกรด 3 คุณภาพต่ำ แผ่นวีเนียร์มีจุดดำและรอยตำหนิหรือตาไม้ สีคล้ำมาก แทบจะไม่เห็นลายไม้

แผ่นวีเนียร์คุณภาพต่ำจะใช้สำหรับทำใส่ไม้อัด หรือใช้เป็นไม้หลังของเครื่องเฟอร์นิเจอร์ ส่วนแผ่นวีเนียร์คุณภาพสูงจะใช้ตกแต่งผิวหน้าของผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ไม้อัด และสินค้าอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อความสวยงาม

สำหรับช่องทางกรจำหน่ายและการตั้งราคาไม้วีเนียร์นั้น ประมาณร้อยละ 80 ของไม้วีเนียร์ที่ผลิตในประเทศไทย ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ และส่วนใหญ่มักจะเป็นไม้วีเนียร์ที่ทำจากไม้สัก เนื่องจากไม้วีเนียร์สักมีลายไม้สวยงาม เนื้อไม้มีคุณภาพสูง จึงเป็นที่นิยมของตลาดต่างประเทศ

การซื้อขายไม้วีเนียร์ภายในประเทศ ลูกค้าจะติดต่อซื้อจากโรงงานโดยตรง หรือผู้ผลิตส่งเจ้าหน้าที่ไปเยี่ยมลูกค้า ลูกค้าจะคัดเลือกไม้วีเนียร์ที่ต้องการ ทดลองราคา และวิธีการชำระเงิน โดยจะคิดส่วนลด 3 ถึง 5 เปอร์เซ็นต์ ถ้าชำระเป็นเงินสด หรืออาจได้เครดิตประมาณ 60 วัน ราคาขายของไม้วีเนียร์ในประเทศรวมค่าขนส่งด้วย ส่วนการส่งไม้วีเนียร์ออกไปขายต่างประเทศนั้น ตามปกติผู้ซื้อจะเดินทางมาเยี่ยมโรงงานผู้ผลิตเพื่อตรวจเลือกไม้วีเนียร์ที่ต้องการ เมื่อเป็นที่พอใจแล้วก็จะเจรจาต่อรองราคาและวิธีการชำระเงินกับผู้ผลิต โดยลูกค้าจะเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) ซึ่งอาจกำหนดการชำระเงินเป็นเงินสดหรือภายในเวลา 30, 60, 90 หรือ 120 วัน ราคาขายตามเลตเตอร์ออฟเครดิตอาจจะเป็นราคา F.O.B., C&F หรือ C.I.F.

จนถึงปัจจุบันยังไม่ปรากฏว่ามีกรณีโฆษณาการขายไม้วีเนียร์อย่างจริงจัง นอกจากลงโฆษณาในสมุดโทรศัพท์ (Yellow Pages) สำหรับการขายในประเทศ และลงโฆษณาในหนังสือ Thailand's exporters สำหรับการขายกับต่างประเทศ การดำเนินการส่งเสริมการขายนั้น ผู้ผลิตใช้วิธีส่งจดหมายถึงลูกค้าในต่างประเทศเพื่อแนะนำ และชักชวนให้มาซื้อไม้วีเนียร์จากโรงงานของตน แต่วิธีนี้ได้ผลน้อย วิธีที่นิยมปฏิบัติกันคือ

ผู้ผลิตจะส่งเจ้าหน้าที่ระดับสูง เช่น ผู้จัดการฝ่ายขาย หรือผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ไปติดต่อลูกค้า เพื่อเสนอแนะให้ลูกค้าหันมาสนใจไม้วีเนียร์ที่โรงงานของตนผลิต

ภาวะการผลิต

ตารางที่ 2

ปริมาณการผลิตไม้วีเนียร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ถึงปี พ.ศ. 2523

ปี	กำลังการผลิต (ลูกบาศก์เมตร)	ผลผลิต (ลูกบาศก์เมตร)	%ของผลผลิตต่อ กำลังการผลิต
2518	25,750	11,970	46
2519	41,295	14,200	34
2520	41,295	15,620	38
2521	47,400	14,058	30
2522	56,295	11,475	20
2523	69,350	11,000	16

ที่มา : หน่วยการอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ผลผลิตของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ต่ำกว่ากำลังการผลิตที่มีอยู่มาก จากปี พ.ศ. 2518 ซึ่งอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มีผลผลิตเป็นร้อยละ 46 ของกำลังการผลิต ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 16 ในปี พ.ศ. 2523 โดยมีผลผลิตสูงสุดในปี พ.ศ. 2520 ทั้งนี้เป็นผลจากการที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ได้รับกำไรสูงในปี พ.ศ. 2520 ทำให้บริษัทผู้ผลิตเดิมขยายการลงทุน และบริษัทผู้ผลิตใหม่เปิดดำเนินการเพิ่มขึ้น กำลังการผลิตในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงสูงขึ้นตามลำดับ ขณะที่ปริมาณการขายเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย ทำให้ผู้ผลิตแต่ละบริษัทมีสินค้าคงเหลือในอัตรารายสูง จนต้องลดปริมาณการผลิตลงในปีต่อ ๆ มา ต้นทุนคงที่ต่อหน่วยของการผลิตไม้วีเนียร์จึงอยู่ในระดับสูง

ปริมาณการขายในประเทศ

ตารางที่ 3

ปริมาณการขายไม้วีเนียร์ในประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2523

(หน่วย: ลูกบาศก์เมตร)

ปี	ปริมาณการผลิต	ปริมาณการนำเข้า	ปริมาณการส่งออก	ปริมาณการขายในประเทศ*
2515	8,500	2,286	427	10,359
2516	11,700	987	5,100	7,577
2517	13,206	39	3,303	9,942
2518	11,970	5,002	4,049	12,923
2519	14,200	1,887	7,209	8,878
2520	15,620	1,146	7,727	9,039
2521	14,058	4,098	6,962	11,194
2522	11,475	5,069	8,411	8,133
2523	11,000	4,562	7,418	8,144

ที่มา : กรมศุลกากร

* ปริมาณการขายในประเทศ = ปริมาณการผลิต + ปริมาณการนำเข้า - ปริมาณการส่งออก

ไม้วีเนียร์ที่ขายภายในประเทศ ส่วนใหญ่เป็นไม้วีเนียร์กระยาเลยซึ่งขายให้
 ผู้ผลิตไม้อัด และผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์รายเล็กซึ่งไม่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบราคาแพง ส่วนไม้
 วีเนียร์สักจะขายให้ผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์รายใหญ่ซึ่งมีอยู่ไม่กี่บริษัท

ปี พ.ศ. 2515 ปริมาณไม้วีเนียร์ที่ขายในประเทศอยู่ในระดับสูง และเริ่ม
 ลดลงในปี พ.ศ. 2516 และ 2517 เนื่องจากวิกฤติการณ์น้ำมันและภาวะการเมืองใน
 ประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้างในประเทศหดตัว ความต้องการไม้วีเนียร์จึงลดลง
 ควบคู่กัน ปี พ.ศ. 2518 ปริมาณการขายในประเทศเพิ่มขึ้นสูงสุด เนื่องจากอุตสาหกรรม
 ก่อสร้างที่อยู่อาศัย และอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ขยายตัว แต่กลับลดลงอีกในปี พ.ศ. 2519
 และ 2520 เนื่องจากการส่งออกไคราคาคึกกว่า ผู้ผลิตไม้วีเนียร์จึงส่งออกเป็นส่วนใหญ่
 พอลงปี พ.ศ. 2521 ปริมาณไม้วีเนียร์ที่ขายในประเทศจึงสูงขึ้น เนื่องจากการส่งออก
 น้อยลง แต่กลับลดลงอีกในปี พ.ศ. 2522 และ 2523 เนื่องจากภาวะเงินคังตัวที่เกิดขึ้น
 ในประเทศ ทำให้กำลังซื้อไม้วีเนียร์ของผู้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งต้องใช้ไม้วีเนียร์เป็น
 วัตถุดิบลดลง

ปริมาณการนำเข้าและการส่งออกไม้วีเนียร์

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ของประเทศไทยมีลักษณะเป็น Export - Oriented
 Industry หมายถึง ทำการผลิตเพื่อส่งออกเป็นส่วนใหญ่ กว่าร้อยละ 90 ของไม้วีเนียร์
 ที่ส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นไม้วีเนียร์สัก เนื่องจากเนื้อไม้มีคุณภาพสูง และลายไม้
 สวยงาม จึงเป็นที่นิยมของตลาดต่างประเทศ ประเทศผู้นำเข้าไม้วีเนียร์รายใหญ่ของไทย
 ได้แก่ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ สวีเดน ออสเตรเลีย แคนาดา เป็นต้น¹

¹ คุรายละเอียกการส่งออกได้จากภาคผนวก ตารางที่ 13

ตารางที่ 4

ปริมาณการนำเข้าและการส่งออกไม้วีเนียร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 ถึงปี พ.ศ. 2523

ปี	ปริมาณการส่งออก		ปริมาณการนำเข้า		ดุลการค้าของประเทศ(ล้านบาท) (มูลค่าการส่งออก-มูลค่าการนำเข้า)
	ลูกบาศก์เมตร	มูลค่า: ล้านบาท	ลูกบาศก์เมตร	มูลค่า: ล้านบาท	
2515	427	2.98	2,286	4.29	(1.31)
2516	5,100	111.58	987	3.00	108.58
2517	3,303	92.53	39	0.50	92.03
2518	4,049	110.58	5,002	5.59	104.99
2519	7,209	253.86	1,887	2.26	251.60
2520	7,727	285.60	1,146	1.40	284.20
2521	6,962	261.20	4,098	3.80	257.40
2522	8,411	289.70	5,069	5.05	284.65
2523	7,418	276.50	4,562	4.45	272.05

ที่มา : กรมศุลกากร

ปริมาณและมูลค่าการส่งออกไม้วีเนียร์ของไทยเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 แต่มาลดลงในปี 2517 และ 2518 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อันเป็นผลจากการขึ้นราคาน้ำมันของกลุ่มประเทศโอเปก ทำให้อุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในต่างประเทศหดตัว คำสั่งซื้อไม้วีเนียร์จึงลดลงด้วย พอถึงปี พ.ศ. 2519 และ พ.ศ. 2520 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเริ่มสูงขึ้นตามลำดับ เพราะเป็นช่วงที่ตลาดต่างประเทศเริ่มดีขึ้น ราคาส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้น จึงมีผู้สนใจหันมาลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น ทำให้ของแข่งขันกันซื้อวัตถุดิบที่มีอยู่จำกัดและแข่งขันใน

การขยายมากขึ้น ทั้งในปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมา ผู้ผลิตเริ่มประสบปัญหาในการ
 ดำเนินงาน เนื่องจากต้นทุนไม้วีเนียร์ที่นำออกสู่ตลาดอยู่ในระดับสูง ทำให้ไม่สามารถตั้ง
 ราคาขายที่สามารถแข่งขันกับไม้วีเนียร์จากประเทศคู่แข่ง เช่น สิงคโปร์ ไต้หวัน
 ฮองกง และญี่ปุ่น ได้ ผู้ซื้อจึงหันไปซื้อไม้วีเนียร์ที่มีราคาต่ำกว่าแทน ปริมาณและมูลค่า
 การส่งออกไม้วีเนียร์ในปี พ.ศ. 2521 จึงลดลงมาก พอถึงปี พ.ศ. 2522 ปริมาณการ
 ส่งออกเพิ่มขึ้นมาก แต่มูลค่าการส่งออกกลับเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากมีผู้ผลิตไม้วีเนียร์
 ในประเทศเปิดดำเนินการเพิ่มขึ้นจนต้องแข่งขันกันและเกิดการขายตัดราคาตัวเอง ในปี
 พ.ศ. 2523 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกไม้วีเนียร์กลับลดลงอีก เนื่องจากภาวะการ
 ทางเศรษฐกิจของโลก เกิดปัญหาเงินตึงตัวและอัตราดอกเบี้ยสูงชันมาก ทำให้ลูกค้าผู้นำ
 เข้าไม้วีเนียร์ของไทยสต็อกไม้วีเนียร์ซึ่งเป็นวัตถุดิบในอัตราค่า ค่าสั่งซื้อจึงลดลง

อุปสงค์ของไม้วีเนียร์นับได้ว่าเป็นอุปสงค์ต่อเนื่อง (Derived Demand)
 ขึ้นอยู่กับอุปสงค์ในสินค้าที่ใช้ไม้วีเนียร์ เช่น เฟอร์นิเจอร์ หรือการขยายตัวของอุตสาหกรรม
 ก่อสร้าง ซึ่งขึ้นอยู่กับรายได้ของคนในประเทศเป็นสำคัญ ส่วนไม้วีเนียร์สักซึ่งผลิตเพื่อการ
 ส่งออกและประเทศที่รับซื้อส่วนใหญ่เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว อุปสงค์จึงขึ้นอยู่กับภาวะ
 เศรษฐกิจและภาวะการเมืองของประเทศเหล่านั้นด้วย

สำหรับไม้วีเนียร์ที่นำเข้านั้นส่วนหนึ่งเป็นไม้วีเนียร์คุณภาพต่ำ ราคาถูก นำมา
 ใช้ในอุตสาหกรรมไม้อัด และอีกส่วนหนึ่งเป็นไม้วีเนียร์ที่นำเข้ามาสนองความต้องการของ
 ตลาดในประเทศ ส่วนใหญ่นำเข้ามาจากประเทศอินโดนีเซีย ลาว และสหรัฐอเมริกา

อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์ทำรายได้เข้าประเทศปีละเกือบ 300 ล้านบาท

บทบาทของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมไม้วีเนียร์

1. การส่งเสริมการลงทุน

รัฐบาลได้ให้การส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2514 โดยมีวัตถุประสงค์ให้มีการส่งออกไม้แปรรูปแทนไม้ซุงให้มากขึ้น เพื่อมูลค่าเพิ่มจะตกอยู่ภายในประเทศอันจะเป็นการช่วยสร้างงานให้คนไทย และแก้ปัญหาการว่างงานให้ทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังเป็นการสงวนเงินตราต่างประเทศที่กระจายไปในการนำเข้าไม้วีเนียร์ ในทางตรงข้ามกลับช่วยให้ได้รับเงินตราต่างประเทศจากการส่งออกไม้วีเนียร์ อันเป็นการช่วยแก้ปัญหาดุลการค้าที่เสียเปรียบ

ปัจจุบันมีผู้ได้รับการส่งเสริมการผลิตไม้วีเนียร์ 10 ราย ทุกรายเปิดดำเนินการแล้วทั้งสิ้น สิทธิและประโยชน์ที่ได้รับจากการส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 227 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2515 หรือตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 มีดังนี้

1. ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินตามจำนวนที่คณะกรรมการเห็นสมควร
2. ได้รับอนุญาตให้หน้าช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการ ซึ่งเป็นคนต่างดาวเข้ามาในประเทศไทยตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร
3. ได้รับยกเว้นการเสียภาษีอากรขาเข้าและภาษีการค้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติ
4. ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่มียรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

5. ใ้รับอนุญาตให้หักเงินโค่พึงประเมินเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละสองของรายโค่ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ทั้งนี้ ผู้ใ้รับการส่งเสริมจะตองปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด เช่น ตองมีทุนจดทะเบียนไม่ต่ำกว่า 5 ลานบาท ตองส่งไม้วีเนียร์ออกไปจำหน่ายต่างประเทศมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของไม้วีเนียร์ที่ผลิตโค่ เป็นต้น¹

อย่างไรก็ตามผลเสียที่เกิดจากการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์คือ เมื่อมีบริษัทผู้ผลิตไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้น ก็จำเป็นต้องใช้ไม้ซุงมากขึ้น จึงมีผลให้การตัดไม้เพิ่มขึ้นมาก ทำให้เนื้อที่ป่าไม้ของประเทศลดลง ก่อให้เกิดปัญหาแห้งแล้งและน้ำท่วมบริเวณพื้นที่เกษตรกรรมอย่างรุนแรง

ปัจจุบันคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้ระงับการพิจารณาค่าขอรับการส่งเสริมการผลิตแผ่นไม้วีเนียร์แล้ว

2. มาตรการคานภาษี

ตารางที่ 5

มาตรการคานภาษี

	ปี 2516		ตั้งแต่ปี 2517	
	อากรขาเขา	ภาษีการค	อากรขาเขา	ภาษีการค
ไม้ซุง	10%	-	1%	-
ไม้วีเนียร์	30%	1.5%	30%	1.5%
	ปี 2516		ตั้งแต่ธันวาคม 2522	
	อากรขาออก	ภาษีการค	อากรขาออก	ภาษีการค
ไม้วีเนียร์	7-10%	-	15-17%	-

ที่มา: หน่วยการอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทย

ภาชีขาเข้า รัฐบาลโคลคอกากราเข้าไม้ซุงที่นำเข้ามาผลิตไม้วีเนียร์จากร้อยละ 10 ในปี 2516 เหลือเพียงร้อยละ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา เพื่อส่งเสริมให้มีการนำไม้ซุงเข้ามาแปรรูปในประเทศมากขึ้น อันจะเป็นผลให้การตัดไม้ทำลายป่าในประเทศลดลง นอกจากนี้ยังได้ตั้งกำแพงภาษีไม้วีเนียร์สำเร็จรูปที่นำเข้ามาขายในประเทศถึงร้อยละ 30 และภาษีการค้าอีกร้อยละ 1.5 เพื่อไม่ให้ไม้วีเนียร์จากต่างประเทศซึ่งมีราคาถูกลงกว่าเข้ามาแย่งตลาดไม้วีเนียร์ในประเทศ

ภาชีขาออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 ถึงปี พ.ศ. 2522 อากรขาออกไม้วีเนียร์อยู่ระหว่างร้อยละ 7 ถึงร้อยละ 10 แต่ปลายปี-พ.ศ.-2522 เป็นต้นมา กรมศุลกากรได้ปรับราคาประเมินไม้วีเนียร์ที่ส่งออกใหม่ ทำให้อากรขาออกไม้วีเนียร์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ถึงร้อยละ 17 เป็นผลให้ราคาไม้วีเนียร์ของไทยในตลาดต่างประเทศสูงขึ้นอีกเมื่อเทียบกับไม้วีเนียร์จากประเทศคู่แข่งเช่น สิงคโปร์ ไต้หวัน ญี่ปุ่น ฮองกง ซึ่งไม่ต้องเสียอากรขาออก แต่ทั้งนี้รัฐบาลได้ให้เหตุผลของการกำหนดอากรขาออกไม้วีเนียร์และการปรับอัตราอากรให้สูงขึ้นว่า เพื่อชดเชยรายได้จากอากรขาออกไม้ซุงซึ่งขาดหายไป เนื่องจากมีการนำไม้ซุงสักมาแปรรูปเป็นไม้วีเนียร์ส่งออกแทน

3. การช่วยเหลือทางการเงิน

ในฐานะที่อุตสาหกรรมไม้วีเนียร์เป็นอุตสาหกรรมที่ทำการผลิตเพื่อส่งออกเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบในประเทศให้สูงขึ้น ผู้ผลิตไม้วีเนียร์จึงได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทยในรูปการขายลดตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดขึ้นตามปกติของการค้าในอัตรากอเบี้ยต่ำเพียงร้อยละ 7 ต่อปี และได้รับสินเชื่อในรูป Packing Credit เพื่อนำมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน

แนวโน้มของภาวะทั่วไปของอุตสาหกรรมไมวีเนียร์

ปัญหาการขาดแคลนไม้ซุงซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญของอุตสาหกรรมไมวีเนียร์เป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งจะกีดกันอนาคตของอุตสาหกรรม ถึงแม้ว่าปัจจุบันไม้ซุงส่วนหนึ่งจะสามารถนำเข้ามาจากต่างประเทศ เช่น พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย และลาว ได้ก็ตาม แต่ประเทศเหล่านี้ต่างก็เริ่มนโยบายที่จะส่งออกไม้แปรรูปแล้วแทนไม้ซุงให้มากขึ้น เพื่อวัตถุประสงค์เกี่ยวกับประเทศไทย คือ ให้อุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นภายในประเทศ

นอกจากนี้การที่ไมวีเนียร์สีของไทยมีราคาสูงกว่าไมวีเนียร์จากประเทศผู้ผลิตอื่น ๆ มาก ทำให้ผู้ซื้อในต่างประเทศหันไปซื้อไมวีเนียร์จากประเทศอื่นแทน อันเป็นผลจากการที่รัฐบาลส่งเสริมให้มีบริษัทผู้ผลิตไมวีเนียร์ถึง 10 บริษัท จนต้องประสบปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบและปัญหาการตลาด เพราะต้องมาแย่งวัตถุดิบและตลาดกันเอง และแต่ละบริษัทก็ไม่สามารถผลิตไมวีเนียร์ได้เต็มกำลังการผลิต ต้นทุนการผลิตจึงสูงมาก ขณะที่ราคาขายกลับทรงตัวหรือเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากมีการตัดราคาขายแข่งขันกันเอง จนกระทั่งหลายบริษัทต้องประสบปัญหาขาดทุนและบางบริษัทต้องเลิกกิจการไปนั้น น่าจะเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงจุดบกพร่องของการใช้นโยบายส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาล ซึ่งส่งเสริมให้มีบริษัทผู้ผลิตไมวีเนียร์มากเกินไป โดยมีได้วิเคราะห์ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะติดตามมา

อีกทั้งในปัจจุบันมีการใช้แผ่น P.V.C. (Poly Vinyl Chloride) แทนแผ่นไมวีเนียร์มากขึ้น เนื่องจากราคาถูกกว่าและมีคุณสมบัติบางประการดีกว่าแผ่นไมวีเนียร์ จึงเป็นที่นิยมของผู้ซื้อเครื่องเฟอร์นิเจอร์วงกลม อุตสาหกรรมไมวีเนียร์จึงมีคู่แข่งชั้นที่อยู่นอกอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น

ดังนั้นอนาคตของอุตสาหกรรมไม้วีเนียร์จึงขึ้นอยู่กับ การแก้ปัญหาขาดแคลนวัตถุดิบ การหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาป่าไม้ของประเทศ และหาวิธีลดต้นทุน การผลิตไม้วีเนียร์ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับวัสดุทดแทนและแข่งขันกับไม้วีเนียร์จากประเทศ ผู้ผลิตอื่น ๆ ได้ ขณะเดียวกันผู้ผลิตก็ควรหาช่องทางขยายตลาดการค้าไม้วีเนียร์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น แทนที่จะรอรับคำสั่งซื้อจากลูกค้ารายเก่าแต่เพียงอย่างเดียว